

1997./7. – **Az Ős-Emelettől a siker csúcsáig** - Bogdán Csaba diplomás gitáros és mesterzongorász szerint manapság egyre több meglett férfiúról derül ki, hogy egykor Emelet-rajongó volt, és muzeális koncertfelvételeket őrizget otthon.

Mi tagadás, már az Ős-Emelet legénysége is elsősorban az első sorokban nyújtózkodó szebbnél szebb lányokat veszi szemügyre a színpad magasából. Pedig akkoriban még punkos, new-wave-es zenét játszanak.
A hölgykoszorú megfigyelésére különösen az énekesnek nyílik lehetősége, akit a mikrofonból lógó csirkebél kevésbé akadályoz a nézőtéri kedélyek borzolásában. E téren főleg Kiki jeleskedik, akiről sokáig azt sem tudják, hogy kicsoda.
„Nem voltam megelégedve a becsületes polgári nevemmel" - magyarázza Béla.
- „Túlságosan hétköznapinak tűnt, ezért arra gondoltam, ki kellene találni valami frappáns művésznevet." Hét nap, hét éjjel folyt a kutakodás egy használható betűkombináció után, amikor kipattant az ötlet, ismétlés a tudás anyja: Ki-ki. „Azonkívül, hogy jól hangzott, érdekes is volt a rajongóknak, mert évekig sikerült titokban tartanunk az igazi nevemet. Folyt a találgatás, majd minden levélben ezt tudakolták, de nem adtam föl az inkognitómat."
A zenekarhoz érkező levelek száma napról napra nő, Tereh Öcsi akkori lakásában térdig járnak a rajongói írásművekben. Az érintettek csupán a személyes tartalmú leveleket kapják kézhez, úgymint: „Kedves Kiki, küldj egy Adidas, Nike stb. edzőcipőt!, Adj tízezer forintot, neked ennyi nem számít, sok pénzed van!" Akadnak persze kevésbé ökonomikus tartalmú levelek is, amelyek főként randevúkra szorítkoznak. Állítólag egyeztetési problémák miatt nem mindet sikerül realizálni.
„Akkori életem párja elég nehezen viselte a körülöttem rohangáló rajongókat" - vallja be Kiki - „emiatt otthon állandóan balhék voltak." Gondjaival nincs egyedül. Hasonló helyzetben találjuk Bogdán Csabát is, aki naponta legalább kétszer húrozza át a gitárját, egyszer a konzi előtt dzsesszesre, majd próba előtt rockosra.
A lányokra nem sok ideje jut, így aztán rajongói naphosszat üldögélnek a lépcsőházban, és unalmukban kipingálják a falat. Emiatt hol a rendőrség, hol a lakóbizottság csönget Csabához.
A siker csúcsán, 1986-ban, már a harmadik nagylemezük jelenik meg. Az Önarcképtől az Édes évek alatt a Sorsvonattal eljutnak a Szépek szépe balladájáig. Lemezmárkájuk már nem a Start, hiszen évek óta ők a Favoritok. Sokszázezer kerek hangos levelet küldenek szét az országban, ezzel is csillapítva a rajongók olthatatlan szeretetvágyát.

